

عنوان مقاله:

رضامندی زناشویی زنان مبتلا به سرطان سینه در طی دوره درمان های تکمیلی پزشکی: یک مطالعه مقایسه ای

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 3، شماره 9 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بهمن بهمنی - استادیار، گروه مشاوره، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران

مائده نقیائی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران

علی قنبری مطلق - استادیار، گروه رادیوتراپی آنکولوژی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران

بیژن خراسانی - دانشیار، گروه علوم بالینی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران

آیدا دهخدا - کارشناسی ارشد مشاوره توانبخشی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران

فهیمه علی محمدی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران

خلاصه مقاله:

هدف: رضایت‌مندی زناشویی از مهم‌ترین پیامدهای یک رابطه زناشویی مطلوب و شاخصی مهم جهت قضاوت در مورد میزان کارآمدی آن محسوب می‌شود. این مطالعه با هدف بررسی تاثیر سرطان سینه بر رضایت‌مندی زناشویی در طی مراحل تشخیص و درمان پزشکی آن از طریق مقایسه با زنان سالم صورت گرفت. روش: با استفاده از طرح مطالعه توصیفی مقایسه ای، پنجاه زن مبتلا به سرطان سینه مراجعه کننده به بیمارستان امام حسین (ع) و پنجاه زن از جمعیت عادی با استفاده از نمونه گیری مبتنی بر هدف انتخاب و به پرسشنامه سازگاری زناشویی اسپانیر (۱۹۷۶) پاسخ دادند. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS-۱۹ برای محاسبه آزمون t مستقل پردازش شدند. یافته ها: یافته ها حاکی از معنادار بودن تفاوت میانگین های دو گروه ($sig=/.001$) و پایین تر بودن رضایت‌مندی زناشویی زنان مبتلا به سرطان سینه بود. نتیجه گیری: با توجه به یافته این پژوهش و با در نظر گرفتن نتایج سایر مطالعات مرتبط به نظر می رسد که پرداختن به رضایت‌مندی زناشویی زنان در طی مراحل اولیه تشخیص و درمان سرطان سینه یک ضرورت بهداشت روان محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

رضایت‌مندی زناشویی، سرطان، سرطان سینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909747>

